

VÄISTÄMÄTÖN KATASTROFI JA YLETTÖMIÄ LUPAUKSIA

(ENSIMMÄINEN KIRJOITUS)

Väistämättömästi uhkaavaa rappiotilaa ja ennen näkemättömän laajaa katastrofia koskeva kysymys on niin tärkeä, että tehdäksemme sen aivan selväksi meidän on pysähdyttävä yhä useammin tarkastelemaan sitä. „Pravdan” edellisessä numerossa sanoimme jo, että työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvoston Toimeenpanevan komitean ohjelma ei nyt enää eroa *missään* suhteessa „kauhean” bolshevismien ohjelmasta*.

Tänään meidän on sanottava, että menshevikkiministeri Skobelevin ohjelma menee bolshevismia *pitemmälle*. Ministeristön „Retsh” lehden kertoman mukaan tuo ohjelma on tällainen:

„Ministeri (Skobelev) sanoo, että... valtiontalous on perikadon partaalla. On käytävä käsiksi talouselämän kaikkiin aloihin, sillä valtionkassassa ei ole rahaa. On parannettava työtätekevien joukkojen asemaa, ja sitä varten on otettava pois liikevoitto yrittäjien ja pankkien kassoista. (Ääni salista: „Millä tavalla?”) Armoton omaisuusvero — vastaa työasiain ministeri Skobelev. — Finanssitiiteessä tunnetaan tuo keino. On korotettava omistavien luokkien verotariffeja aina 100 prosenttiin liikevoitoista. (Ääni salista: „Se on samaa kuin kaikki”.) Valitettavasti — sanoo Skobelev — erinäiset osakeyhtiöt ovat jo jakaneet osakkeilleen voitto-osingon, ja sen vuoksi meidän on säädetävä omistavia luokkia varten progressiivinen henkilökohtainen vero. Me menemme vielä pitemmälle, ja jos pääoma haluaa säilyttää porvarillisen taloudenhoitotavan, niin se saa toimia ilman korkotuloja ollakseen kadottamatta asiakkaitaan... Meidän pitää saattaa voimaan herroja osakkeenomistajia, pankkiireja ja tehtailijoita koskeva työvelvollisuus, sillä heidän mielialansa on nyt raukea, kun heiltä puuttuu entisiä toimintaan innoittavia kiihokkeita... Meidän pitää pakottaa herrat osakkeenomistajat alistumaan valtion tahtoon, ja heitä varten pitää olla olemassa velvollisuus, työvelvollisuus”.

* Ks. tätä osaa, s. 391. *Toim.*

Kehotamme työläisiä lukemaan yhä uudelleen tämän ohjelman, pohtimaan sitä ja miettimään, missä oloissa se voidaan toteuttaa.

Kysymys on vain siitä, missä oloissa se voidaan toteuttaa, ja siitä, että ryhdytään viipymättä toteuttamaan sitä.

Ohjelma sinänsä ei ole vain mainio ja yhteenkäypä bolshevikkien ohjelman kanssa, vaan se menee eräässä kohdassa meikäläistä ohjelmaa *pitemmälle*, nimittäin siinä kohdassa, jossa luvataan „ottaa liikevoitto pankkien kassoista” — „100 prosenttia liikevoitoista”.

Meidän puolueemme on paljon vaatimattomampi. Se vaatii päätöslauselmassaan vähemmän, nimittäin vain pankkien valvonnan järjestämistä ja „asteittaista” (huomatkaa! huomatkkaa! bolshevikit ovat asteittaisuuden kannalla) „siirtymistä yhä oikeudenmukaisempaan progressiiviseen tulojen ja omaisuuksien verotukseen”.

Meidän puolueemme on maltillisempi kuin Skobelev.

Skobelev jakelee liian suuria ja jopa ylettömiäkin lupauksia *käsittämättä sitä, missä oloissa ne voidaan toteuttaa käytännössä*.

Siinä koko juttu.

Skobelevin ohjelmaa *ei voida* toteuttaa eikä edes ryhtyä hiukankaan vakavampiin toimenpiteisiin sen täyttämiseksi yleensä tilanherra- ja kapitalistipuolueita edustavien 10 ministerin käsikynkässä tai sen byrokraattisen virkamieskoneiston avulla, johon kapitalistien hallituksen (menshevikki- ja narodnikkilisäkkeineen) on pakko rajoittaa.

Vähemmän lupauksia, kansalainen Skobelev, enemmän asiallisuutta! Vähemmän juhlallisia fraaseja, enemmän selvyyttä siitä, *miten on ryhdyttävä toimenpiteisiin*.

Meillä voidaan ja pitääkin viipymättä, päiväakkään hukkaamatta ryhtyä toimenpiteisiin maan pelastamiseksi varmalta ja mitä kauheimmalta katastrofilta. Koko juttu on siinä, että „uusi” Väliaikainen hallitus *ei halua* ryhtyä toimenpiteisiin, ja vaikka haluaisikin, niin *ei voi*, koska sitä sitovat tuhannet pääoman etuja suojaavat kahleet.

Yhtenä päivänä voidaan ja täytyy kehottaa koko kansaa ryhtymään toimenpiteisiin, yhtenä päivänä voidaan ja täytyy julkaista asetus, joka kutsuu *viipymättä* koolle:

1) niin eri pankkien virkailijain Neuvostot ja kokoukset kuin myös pankkivirkailijain yleisvenäläisen edustaja-

kokouksen; tehtävä: määritellä viipymättä käytännölliset toimenpiteet kaikkien pankkien ja luottolaitosten yhdistämiseksi yhdeksi valtionpankiksi ja kaikkien pankkioperaatioiden mitä tarkimman valvonnan turvaamiseksi; valvonnan tulokset on julkaistava viipymättä;

2) kaikkien syndikaattien ja trustien henkilökunnan Neuvostot ja kokoukset; tehtävä: määritellä toimenpiteet valvonnan ja tilikertomusten esittämisen alalla; julkaista viipymättä valvonnan tulokset;

3) tämän asetuksen tulee antaa valvontaoikeus kaikkien työläisten, sotilaiden ja talonpoikain edustajain Neuvostojen lisäksi myös kaikkien suurten tehtaiden työläisten Neuvostoille sekä jokaisen suuren poliittisen puolueen edustajille (suureksi puolueeksi laskettakoon esim. sellainen, joka toukokuun 12 p:nä esitti Pietarissa omat ehdokaslistansa vähintään kahdessa kaupunkipiirissä); kaikkien tilikirjojen ja asiapapereiden pitää olla tällaisten valvontaelinten tarkastettavissa;

4) asetuksen tulee kehottaa kaikkia erilaisten osakeyhtiöiden osakkaita, johtajia ja hallintojen jäseniä julkaisemaan luettelot henkilöistä, joilla on osakkeita vähintään 10.000 (tai 5.000) ruplan arvosta, luetellen samalla osakkeet ja osakeyhtiöt, joista kyseiset henkilöt „ovat kiinnostettuja”; valheellisten tietojen antamisesta (pankki- y.m. virkailijain valvontaelimille) — kaiken omaisuuden takavarikointi ja vähintään 5 vuoden vankilatuomio;

5) asetuksen tulee kehottaa koko kansaa saattamaan viipymättä voimaan yleinen työvelvollisuus paikallisten itsehallintoelinten kautta; tämän toimenpiteen valvontaa ja toteuttamista varten on muodostettava kaikki käsittävä kansanmiliisi (maaseudulla heti, kaupungeissa y.m. työläismiliisin kautta).

Maata ei voida pelastaa perikadolta ilman yleistä työvelvollisuutta. Ja yleistä työvelvollisuutta taas ei voida toteuttaa ilman kansanmiliisiä. Tämän käsittää jokainen, jonka järki ei ole vielä pimennyt niin kuin ministerien tahi joka ei ole vielä mennyt päästään sekaisin ministerien kaunopuheisuuteen uskomisen vuoksi.

Sen, joka todella haluaa pelastaa kymmenet miljoonat ihmiset katastrofilta, *täytyy* asettaa puolustamaan mainittuja toimenpiteitä.

Seuraavassa kirjoituksessa puhumme asteittaisesta siirtymisestä oikeudenmukaisempaan verotukseen ja siitä, kuinka kansan keskuudesta pitäisi nostaa ja asettaa vähitellen ministerien paikoille niitä tosilahjakkaita organisaattoreita (sekä työläisten että kapitalistien keskuudesta), jotka osoittautuvat pystyviksi sen luontoiseen työhön.

(TOINEN KIRJOITUS)

Kun Skobelev rehenteli puheessaan ministerien tapaan ja päätyi siihen, että kapitalisteilta pitää ottaa 100 prosenttia liikevoitoista, niin se oli mallinäyte vaikutusta tavoittelevasta korulauseesta. Sellaisilla korulauseilla petetään jatkuvasti kansaa porvarillisissa parlamentaarisisa tasavalloissa.

Mutta siinä on jotain pahempaakin kuin korulause. „Jos pääoma haluaa säilyttää porvarillisen taloudenhoitotavan, niin se saa toimia ilman korkotuloja ollakseen kadottamatta asiakkaitaan”, sanoi Skobelev. Tuo kuulostaa „kauhealta” kapitalisteihin kohdistetulta uhkaamiselta, mutta itse asiassa sen avulla yritetään (Skobelev luultavasti yrittää tietämättään ja kapitalistit kaiketi tietoisesti) *saada säilytetyksi* pääoman *kaikkivalta* uhraamalla lyhyeksi ajaksi liikevoitto.

Työläiset ottavat „liian paljon”, sanovat kapitalistit, sälytämme vastuun heidän kannettavakseen, mutta emme anna heille valtaa emmekä liioin mahdollisuutta määrätä käytännössä koko tuotannosta. Olkoon, että me kapitalistit jäämme joksikin aikaa ilman liikevoittoja; mutta „säilyttämällä porvarillisen taloudenhoitotavan ja kadottamatta asiakkaitamme” me joudutamme tuon teollisuudessa muodostuvan väliaikaisen tilan romahdusta, tulemme horjuttamaan sitä kaikin tavoin ja lykkäämään syyn työläisten niskoille!

Tosiasiat vahvistavat kapitalistien laskelmoivan tuolla tavalla. Etelän hiilikaivosten omistajat nimenomaan horjuttavat tuotantoa, „saattavat sen määrätietoisesti lamailaan ja sekasortoon” (ks. „Novaja Zhizn”, toukokuun 16 piltä, selostus *työläisvaltuuston* lausunnosta). Kuva on selvä: „Retsh” valehtelee kahden edestä, lykkää syyn työläisten niskoille. Hiilikaivosten omistajat „saattavat määrätietoisesti tuotannon sekasortoon”. Skobelev livertää kuin

satakieli: „jos pääoma haluaa säilyttää porvarillisen taloudenhoitotavan, niin se saa toimia ilman korkotuloja”. Kuva on selvä!

Kapitalistien ja virkamiesten *on edullista* antaa „ylettömiä lupauksia”, joilla he kääntävät kansan huomion pois *tärkeimmästä* tehtävästä, nimittäin todellisen valvonnan siirtämisestä todella työläisten käsiin.

Työläisten täytyy lakaista pois tieltään keskuselimissä istuvien virkamiesten korupuheet, lupaukset, julkilausumat ja haihattelut. Nuo virkamiehet ovat valmiit kyhäämään loputtomasti äärimmäisen efektiivisiä suunnitelmia, asetuksia, sääntöjä, normeja. Alas kaikki tuo valhe! Alas tuo byrokraattinen ja porvarillinen haihattelu, joka on mennyt kaikkialla niin komeasti myttyyn! Pois tuo tapa panna asia vihreän veran alle! Työläisten täytyy vaatia *todellisen* ja sitä paitsi ehdottomasti *itse työläisten kautta* tapahtuvan valvonnan *viipymätöntä* järjestämistä.

Tämä on tärkeintä asian menestykselle, katastrofilta pelastumiselle. Jos tätä puuttuu, niin kaikki muu on petosta. Jos tämä toteutetaan, me emme lainkaan kiirehdi „ottamaan 100 prosenttia liikevoitoista”. Me voimme ja meidän tulee olla maltillisempia, siirtyä *asteittain* oikeudenmukaisempaan verotukseen, me teemme eron pienten ja rikkaiden osakkeenomistajain välillä, edellisiltä otamme *hyvin vähän* ja *vain* jälkimmäisiltä hyvin paljon (mutta *emme* ehdottomasti kaikkea). Suurosakkeenomistajia on mitättömän vähän, mutta heidän merkityksensä samoin kuin heidän rikkauksiensa yleismääräkin *on äärettömän suuri*. Ei tarvitse pelätä erehtyvänsä, kun sanoo, että jos laaditaan Venäjän *viiden tai kolmenkin tuhannen* (tai ehkäpä vain tuhannen) rikkaimman miehen luettelo tahi otetaan selville perin pohjin (pankkien, syndikaattien ja muiden laitosten henkilökunnan *alhaalta* käsin toteuttaman valvonnan avulla) kaikki heidän finanssipääomansa siteet ja yhteydet, heidän pankkiyhteytensä, niin silloin paljastuu pääoman herruuden koko solmu, vieraan työn kustannuksella koottujen rikkauksien perusmassa sekä tuotteiden yhteiskunnallisen tuotannon ja jakelun „valvonnan” todella tärkeät juuret.

Tämän valvonnan toteuttaminen tuleeikin antaa työläisten tehtäväksi. Pääoman etu vaatii tuon solmun, noiden juurten salaamista kansalta. Mieluummin suostumme

luovuttamaan tilapäisesti „koko” liikevoiton tai 99% tulosta kuin paljastamaan kansalle tämän valtamme perustan — päättelee kapitalistien luokka ja sen tiedoton palvelija, virkamies.

Me emme luovu missään tapauksessa siitä, mihin meillä on oikeus ja mikä on vaatimuksenamme: on paljastettava kansalle nimenomaan finanssipääoman tärkein linnake, nimenomaan se on otettava työväenvalvonnan alaiseksi — näin päättelee tietoinen työläinen. Ja jokainen päivä saa yhä suuremmat köyhälistöjoukot, kansan yhä huomattavamman enemmistön, yhä suuremman määrän niistä rehellisistä ihmisistä yleensä, jotka etsivät vilpittömästi pelastusta katastrofilta, vakuuttuneeksi siitä, että tämä viimeksi mainittu päätelmä on oikea.

On vallattava finanssipääomalta nimenomaan sen tärkein linnake, ilman sitä kaikki korulauseet ja haihattelut katastrofilta pelastumisesta ovat pelkkää petosta. Mitä taas tulee yksityisiin kapitalisteihin ja vieläpä kapitalistien enemmistöönkin, niin proletariaatti ei suinkaan aio „riisua” heitä (niin kuin Shulgin „pelotteli” itseään ja heikäläisiä) eikä riistää heiltä „kaikkea”, vaan päinvastoin se aikoo panna nämä — työläisten valvonnan alaisina — hyödylliseen ja kunniakkaaseen työhön.

Kiertämättömän katastrofin lähenemishetkellä kansalle hyödyllisintä ja tarpeellisinta työtä on *organisaatiotyö*. Proletariaatin järjestyneisyyden aikaansaamat ihmeet — juuri tämä on tunnuksenamme nyt, ja vielä suuremmalla syyllä se tulee olemaan tunnuksenamme ja vaatimuksenamme sitten, kun proletariaatti pääsee valtaan. Ilman joukkojen järjestyneisyyttä ei tietenkään voida saattaa voimaan ehdottoman välttämätöntä yleistä työvelvollisuutta eikä toteuttaa vähääkään vakavaa pankkien, syndikaattien, tuotteiden tuotannon ja jakelun valvontaa.

Sen vuoksi on aloitettava — ja aloitettava heti — työväenmiliisistä, josta sitten siirrytään päättävästi ja taitavasti, asianmukaista asteittaisuutta noudattaen, järjestämään kansanmiliisiä, lakkauttamaan poliisilaitos ja vakinainen armeija ja aseistamaan koko kansaa. Sen vuoksi on nostettava lahjakkaita organisaattoreita *kaikkien* kansankerosten, *kaikkien* luokkien keskuudesta tekemättä mitään poikkeusta kapitalistien suhteen, joilla *nykyään* on enemmän vastaavaa kokemusta. Kansan keskuudessa on paljon

sellaisia kykyjä. Talonpoikaiston ja proletariaatin sellaiset voimat uinuvat käyttämättöminä. Niitä täytyy nostaa esiin alhaalta käsin, käytännöllisen työn kautta, hävittämällä taitavasti „jonot” kyseisillä seuduilla, järjestämällä taitavasti talokomiteoita, liittämällä yhteen palvelusväkeä, järjestämällä mallitalouksia maaseudulla, järjestämällä oikein työ työläisten haltuun siirtyneellä tehtaalla y.m., y.m.s. Samalla kun heitä nostetaan joukkojen keskuudesta, käytännöllisen työn kautta ja työn kulussa tarkistetaan heidän lahjakkuutensa, heistä kaikista on tehtävä „ministereitä”— ei sanan entisessä mielessä, ei siinä mielessä, että heille annetaan salkku, vaan siinä mielessä, että heistä tehdään kansainstruktooreja, kiertäviä organisaattoreita, toimihenkilöitä, jotka auttavat mitä ankarimman järjestyksen, ihmistyön mitä suurimman säästön ja mitä tiukimman toverikurin aikaansaamisessa *kaikkialla*.

Juuri tätä proletariaatin puolueen on propagoitava kansalle katastrofilta pelastumiseksi. Juuri tätä puolueen on toteutettava osa osalta jo nyt niillä paikkakunnilla, joilla se saa vallan käsiinsä. Juuri tämä puolueen on toteutettava täydellisesti, kun se saa vallan koko valtiossa.

„Pravda” №№ 58 ja 59;
toukokuun 29 ja 30 (16 ja 17) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan